

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2113

гр. София, 24.03.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

като разгледа дело номер **10967** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от адв. Ю. З., пълномощник на ответника по настоящото дело [фирма], за изменение на Решение №418/25.01.2021 г., постановено по КА дело №10967/2020 г. по описа на АССГ в частта му за разноските. В молбата е изложено, че молителят не е съгласен с направеното от съда намаление на разноските в размер на минимума по Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тъй като с оглед на естеството на касационното производство е направено максимално дължимото за защита интересите на дружеството. Освен това счита, че няма правило, което да предвижда адвокатския хонорар за касационното производство автоматично да се определя в размер на законовия минимум. В условията на евентуалност в молбата е изложено, че съдът не е присъдил в полза на дружеството платения от него ДДС върху определения хонорар, който съгласно §2а от ДР на Наредба №1/2004 г. се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение за регистрираните по ЗДДС адвокати. Предвид това иска върху определения от АССГ хонорар от 440 лева да се присъди и дължимия данък от 88 лева.

Ответникът ТД на НАП – С. не е изразил становище по молбата..

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, както и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. Решението е постановено на 25.01.2021 г., а молбата е входирана в съда на 15.02.2021 г. От молителя в хода на съдебното производство е представен списък на разноските по чл.80 ГПК. Предвид това същата

е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Решение №418/25.01.2021 г., постановено по настоящото дело предвид изхода на спора съдът е приел, за основателно своевременно направеното от пълномощника на ответника искане за присъждане на разноски. От приложените по делото доказателства е установено, че ответникът е заплатил адвокатски хонорар за настоящото производство в размер на 540 лева. Така заплатеният хонорар е в размер по-висок от минимално предвидения в Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Определен по правилата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2 от същата наредба при глоба от 3000 лева минималното адвокатско възнаграждение е 440 лева. От касатора е направено възражение за прекомерност на същото, което съдът е счел за основателно с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа. По делото от процесуалния представител на ответника е изготвен отговор и същият е представлявал дружеството в проведеното едно открито съдебно заседание. Предвид това и съобразно чл.63, ал.4 ЗАНН на ответника са присъдени разноски в минимално предвидения в Наредба №1 размер, а именно 440 лева.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав счита молбата за частично основателна.

С оглед доказателствата по делото съдът е приел за доказан заплатен адвокатски хонорар в размер на 540 лева. В тази сума е включено както възнаграждението на адвоката, така и платения от дружеството ДДС. Съдът се е произнесъл по направеното възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар, своевременно направено от процесуалния представител на касатора, като се е мотивирал защо приема същото за основателно. Предвид това е намалил размера на дължимите разноски на 440 лева, по правилата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2 от същата наредба. Изложеното в искането не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно дължимост на разноски от страна на касатора в настоящата хипотеза в минимално предвидения в Наредбата размер.

Съгласно разпоредбата на чл. 78 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, отговорността за разноските обхваща заплатеното от страната възнаграждение за адвокат – пълномощник, а когато тази услуга попада под приложното поле на ЗДДС, и цената с включен ДДС е заплатена от страната, направените разноски обхващат пълния размер на възнаграждението с включеното ДДС. Правните услуги, предоставени по реда на Закона за адвокатурата съставляват облагаема възмездна доставка. Съгласно §2 а от Наредба № 1/09.07.2004 г., за регистрираните по ДДС адвокати дължимият данък се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото възнаграждение. Дали страната - ползвател на облагаема по ЗДДС услуга, има право на възстановяване на данъчен кредит не е от значение при преценката за ангажиране на отговорността за разноските на насрещната страна. Отношенията на страната с трети страни, включително с държавния бюджет, са ирелевантни за отговорността за разноските. Предвид това върху определения по реда на Наредбата размер на адвокатското възнаграждение следва да се присъди и заплатения от дружеството ДДС.

С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че Решение №418/25.01.2021 г., постановено по КА дело №10967/2020 г. по описа на АССГ, следва да се измени в частта за разноските като присъдените в полза на

жалбоподателя съдебни разноси бъдат увеличени от 440 лева на 528 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, XXI касационен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ Решение №418/25.01.2021 г., постановено по КА дело №10967/2020 г. по описа на АССГ в частта му за разностите като УВЕЛИЧАВА размера на присъдените на [фирма], [населено място] деловодни разноси за адвокатско възнаграждение от 440 лева на 528 /петстотин двадесет и осем/ лева.

ОТХВЪРЛЯ молбата на на [фирма], [населено място] в останалата част.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.